אח ושמו "כי טוב" — ניצל מהשודדים

דף עבודה בעקבות רבי מאיר

שם: _____ כיתה: _____

המעשה — הסיפור המלא

להלן מערך חינוכי, רגשי ומרתק על רבי מאיר (והאח "כי טוב"), מעובד במיוחד לבנים בכיתות ב'-ד' (חינוך דתי-לאומי). הסיפור מדגיש את כוחה של חכמת התורה, האמונה התמימה בהשגחה פרטית, וכיצד אור התורה מגרש את חושך הפחד והסכנה.

הסיפור מנוקד במלואו, עשיר בתיאורים חושיים, ובנוי לפי כללי הסטוריטלינג כפי שביקשת.

פְּתִיחָה: הָאִישׁ שֶׁפָּנָיו הֵאִירוּ

יְלָדִים, הַאִם רְאִיתֶם פַּעַם אָדָם שֶׁהַפָּנִים שֶׁלּוֹ מַמָּשׁ זוֹרְחוֹת כְּמוֹ שֶׁמֶשׁ?

בִּימֵי חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה, חַי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חָכָם גָּדוֹל וְעָצוּם, שֶׁשְּׁמוֹ הָאֲמִתִּי הָיָה רַבִּי נְהוֹרַאי. אֲבָל אַף אֶחָד כִּמְעַט לֹא קָרָא לוֹ כָּךְ. כֻּלָּם קָרְאוּ לוֹ: רַבִּי מֵאִיר.

וְלָמָּה קָרְאוּ לוֹ מֵאִיר? כִּי מִי שֶׁהָיָה נִכְנָס לְבֵית הַמִּדְרָשׁ וְשׁוֹמֵעַ אֶת הַקּוֹל הַמָּתוֹק שֶׁלּוֹ מַסְבִּיר הֲלָכָה קָשָׁה בַּתּוֹרָה, הָיָה מַרְגִּישׁ שֶׁאֶפְלוּ בַּלַּיְלָה נִהְיָה פִּתְאוֹם אוֹר גָּדוֹל בַּחֶדֶר. הוּא הָיָה מֵאִיר אֶת הָעֵינַיִם שֶׁל חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל מִתּוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה. הַתּוֹרָה הָיְתָה כָּל הַחַיִּים שֶׁלּוֹ.

חַשֵּׁכָה בְּאֶרֶץ זָרָה

יוֹם אֶחָד, רַבִּי מֵאִיר נֶאֱלַץ לָצֵאת לְמַסָּע רָחוֹק מְאֹד מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, לְמָקוֹם שֶׁנִּקְרָא 'אַסְיָא'.

הַדֶּרֶךְ הָיְתָה מְסֻכֶּנֶת. הָיָה זֶה בְּאֶמְצַע הַחֹרֶף. הַשֶּׁמֶשׁ שָׁקְעָה מַהֵר מִן הָרָגִיל, וַחֲשֵׁכָה כְּבֵדָה עָטְפָה אֶת הָעוֹלָם. רַבִּי מֵאִיר מָצָא אֶת עַצְמוֹ צוֹעֵד בְּתוֹךְ יַעַר עָבוֹת.

עֲנָפִים שְׁחוֹרִים שֶׁל עֵצִים עֲנָקִיִּים חָסְמוּ אֶת אוֹר הַיָּרֵחַ. רוּחַ קָרָה וַחֲזָקָה שָׂרְקָה בֵּין הָעֲלִים – ששששׁ... הוווו... – עֲלֵי שַׁלֶּכֶת יְבֵשִׁים נִרְמְסוּ תַּחַת רַגְלָיו בְּרַעַשׁ שֶׁל פְּרִיק... פְּרָאק... הָאֲוִיר הָיָה קַר וְדָחוּס, וְרֵיחַ כָּבֵד שֶׁל אֲדָמָה רְטֻבָּה וּבוֹץ מִלֵּא אֶת אַפּוֹ.

אֲנָשִׁים בְּאוֹתוֹ זְמַן הָיוּ רוֹעֲדִים מִפַּחַד לָלֶכֶת בַּיַּעַר בַּלַּיְלָה. לָמָּה? כִּי מִלְּבַד זְאֵבִים וְדֻבִּים, הַיְּעָרוֹת שָׂרְצוּ גַּנָּבִים וְשׁוֹדְדִים שֶׁהָיוּ תּוֹקְפִים עוֹבְרֵי אוֹרַח. אֲבָל רַבִּי מֵאִיר לֹא פָּחַד. הוּא הָלַךְ בְּנַחַת, צַעַד אַחַר צַעַד, וּבִלְבּוֹ לָחַשׁ דִּבְרֵי תּוֹרָה. תּוֹרָתָם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה עָלָיו, וְהוּא יָדַע שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא צוֹעֵד אִתּוֹ.

הַמַּאֲרָב הַמַּפְתִּיעַ

לְפֶתַע... צְלִיל חַד קָרַע אֶת הַשֶּׁקֶט!

שְׁלִיף!

בָּרָק כַּסְפִּי הִבְזִיק בַּחֹשֶׁךְ. חֵרֶב גְּדוֹלָה נִשְׁלְפָה.

מִתּוֹךְ הַשִּׂיחִים קָפְצוּ לְפֶתַע דְּמֻיּוֹת שְׁחוֹרוֹת. הָיוּ אֵלֶּה חֲמִשָּׁה שׁוֹדְדִים גְּדוֹלִים וַחֲסֵנִים. הֵם הָיוּ לְבוּשִׁים בִּבְגָדִים בְּלוּיִים וּמְלֻכְלָכִים, פְּנֵיהֶם מְכֻסּוֹת בִּבְדָל בַּד, וְרַק עֵינֵיהֶם אָצוּ מִתּוֹךְ הַחֲשֵׁכָה, מְלֵאוֹת רַע וְתַאֲוַת בֶּצַע. בִּידֵיהֶם הֵם הֶחְזִיקוּ חֲרָבוֹת וְסַכִּינִים. הֵם הִקִּיפוּ אֶת רַבִּי מֵאִיר מִכָּל הַכִּוּוּנִים, כְּדֵי שֶׁלֹּא יוּכַל לִבְרֹחַ.

"עָצֹר מִיָּד, יְהוּדִי!" נָהַם מַנְהִיג הַשּׁוֹדְדִים בְּקוֹל צָרוּד שֶׁנִּשְׁמַע כְּמוֹ אֶבֶן הַמְגֹרֶרֶת עַל כְּבִישׁ. "תֵּן לָנוּ מִיָּד אֶת הַכֶּסֶף שֶׁלְּךָ! אֶת הַבְּגָדִים! אֶת הַכֹּל! וְאִם תִּתְנַגֵּד – זֶה יִהְיֶה יוֹמְךָ הָאַחֲרוֹן בָּעוֹלָם!".

יְלָדִים, תְּאֵרוּ לָכֶם – מָה עָשָׂה רַבִּי מֵאִיר? רָעַד? הֵרִים יָדַיִם? צָעַק לְעֶזְרָה הַצִּילוּ?

לֹא וְלֹא.

רַבִּי מֵאִיר עָמַד זָקוּף. הַפָּנִים הַקְּדוֹשׁוֹת־הָיוּ שֶׁלּוֹ־הָיוּ שֶׁלְּוֹתוֹ־מַמָּשׁ הוּא וּבִסְתַּם כָּל עֵינָיו שֶׁל הַשּׁוֹדֵד, וּמִתּוֹךְ קְדֻשָּׁה עֲצוּמָה וּבְטָחוֹן בַּה׳, צָץ בְּמֹחוֹ רַעְיוֹן פֶּלֶא שֶׁהִגִּיעַ יְשִׁירוֹת מִפְּסוּקֵי הַתּוֹרָה.

תְּזָהֲרוּ מֵאָחֵי!

״אַתֶּם חוֹשְׁבִים שֶׁאֲנִי לְבַד?״ שָׁאַל רַבִּי מֵאִיר בְּקוֹל שָׁקֵט וְרוֹגַע, קוֹל שֶׁהִבְלִיט אֶת הַבִּטָּחוֹן שֶׁלּוֹ. ״תֵּדְעוּ לָכֶם שֶׁאַתֶּם טוֹעִים. אֲנִי בִּכְלָל לֹא צוֹעֵד לְבַד בַּיַּעַר הַזֶּה. יֵשׁ לִי אָח עָנָק... וְהוּא אִישׁ חָזָק וְגִבּוֹר עָצוּם. אִם תִּגְּעוּ בִּי, אוֹ אֲפִלּוּ בְּשַׂעֲרָה מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשִׁי, אָחִי יָבוֹא וְיִשְׁמִיד אֶתְכֶם מִיָּד. הוּא אָמַר לִי לְהַמְתִּין לוֹ הֵיטֵב, כִּי הוּא מַמָּשׁ קָרוֹב אֵלַי וְהוּא תֵּכֶף מַגִּיעַ!״.

הַשּׁוֹדְדִים שָׁמְעוּ אֶת הַבִּטָּחוֹן בַּקּוֹל שֶׁל הָרַב. אָדָם שֶׁעוֹמֵד לָמוּת לֹא מְדַבֵּר כָּךְ. הֵם נִבְהֲלוּ! הֵם הִבִּיטוּ לַצְּדָדִים בְּפַחַד אֶל תּוֹךְ הָעֵצִים הַחֲשׁוּכִים. אִם יֵשׁ לַיְּהוּדִי הַזֶּה אָח עָנָק, מְסֻכָּן וְאַכְזָר – קָרוֹב בַּיַּעַר, הֵם מַעֲדִיפִים לַחֲכוֹת. אוּלַי יִשְׁדְּדוּ אֶת שְׁנֵיהֶם בְּיַחַד בְּלִי הַפְתָּעוֹת.

״מָה הַשֵּׁם שֶׁל הָאָח הַגִּבּוֹר שֶׁלְּךָ?״ חָקַר מַנְהִיג הַשּׁוֹדְדִים, כְּשֶׁהוּא לֹא מַחֲזִיר אֶת חַרְבּוֹ לַנָּרְתִּיק אֶלָּא מַחְזִיק אוֹתָהּ בְּכוֹנָנוּת.

רַבִּי מֵאִיר חִיֵּךְ חִיּוּךְ זָעִיר, חִיּוּךְ שֶׁל קְדֻשָּׁה וֶאֱמוּנָה. ״קוֹרְאִים לְאָחִי... ׳כִּי טוֹב׳,״ הוּא הֵשִׁיב בְּנַחַת.

הַשּׁוֹדְדִים הִנְהֲנוּ. אֵיזֶה שֵׁם מוּזָר לְלוֹחֵם... ״כִּי טוֹב״. הֵם הֵבִיאוּ חֲבָלִים עָבִים, הִכְרִיחוּ אֶת רַבִּי מֵאִיר לָשֶׁבֶת עַל גֶּזַע עֵץ כָּרוּת בְּאֶמְצַע הַיַּעַר, וְהִתְיַשְּׁבוּ לְיָדוֹ, מַחְזִיקִים אֶת כְּלֵי הַנֶּשֶׁק שֶׁלָּהֶם וּמַמְתִּינִים בְּדְרִיכוּת.

תְּפִלָּה בַּחֲשַׁכָּה וְהוֹפָעַת הָ״אָח״

יָלָדִים, שָׁעוֹת אֲרֻכּוֹת, שָׁעוֹת שֶׁל לַיְלָה קַר וְשָׁחֹר, יָשְׁבוּ הַשּׁוֹדְדִים וְרָעֲדוּ מִקֹּר. הֵם צָפוּ שֶׁמִּתּוֹךְ הָעֵצִים יִקְפֹּץ אֵיזֶה עָנָק עִם חֶרֶב גְּדוֹלָה שֶׁיִּקְרְאוּ לוֹ ״כִּי טוֹב״.

וּמָה עָשָׂה רַבִּי מֵאִיר בַּזְּמַן הַזֶּה? הַאִם בָּכָה? הַאִם רָעַד? כְּלָל לֹא.

רַבִּי מֵאִיר יָשַׁב, עָצַם אֶת עֵינָיו, וּשְׁפָתָיו הֵחֵלּוּ לָנוּעַ. בְּקוֹל מָתוֹק וְשָׁקֵט הוּא יָשַׁב וְלָמַד תּוֹרָה בְּעַל-פֶּה וְהִתְפַּלֵּל לְבוֹרֵא עוֹלָם. הוּא יָדַע מֵיהוּ בָּאֱמֶת הָ״אָח״ שֶׁלּוֹ.

לְאַט לְאַט, צִפּוֹרִים רִאשׁוֹנוֹת הֵחֵלּוּ לְצַיֵּץ בַּיַּעַר. רֵיחַ רַעֲנָן וְטָהוֹר שֶׁל בֹּקֶר הִתְפַּשֵּׁט בָּאֲוִיר. הַשָּׁמַיִם הַשְּׁחֹרִים הִתְחִילוּ לְקַבֵּל צֶבַע וָרֹד-סָגֻלְגָּל, וְאָז – כַּדּוּר זָהָב גָּדוֹל, זוֹרֵחַ וּמַבְרִיק, פָּרַץ אֶת קַו הָאֹפֶק. הַשֶּׁמֶשׁ יָצְאָה! מִיָּד נֶעֱלְמוּ כָּל הַצְּלָלִים הַמַּפְחִידִים שֶׁל הַלַּיְלָה. קַרְנֵי שֶׁמֶשׁ מוּזָהָבוֹת וַחֲמִימוֹת חָדְרוּ מִבַּעַד לָעֵצִים וְלִטְּפוּ אֶת פָּנָיו הַזּוֹרְחוֹת שֶׁל רַבִּי מֵאִיר.

הַשּׁוֹדְדִים הָיוּ עֲיֵפִים, רְעֵבִים, וְעַכְשָׁו גַּם כּוֹעֲסִים מְאֹד.

״הֵי, אַתָּה תְּרַמֶּה אוֹתָנוּ!״ צָעַק מַנְהִיג הַכְּנוּפִיָּה כְּשֶׁהוּא קָם עַל רַגְלָיו. הַלַּיְלָה נִגְמַר וְהַבֹּקֶר עָלָה. ״אֵיפֹה הָאָח הַגִּבּוֹר שֶׁלְּךָ?! חִכִּינוּ לוֹ כָּל הַלַּיְלָה, וְאַף אֶחָד לֹא בָּא! אֵיפֹה הָאָח הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא ׳כִּי טוֹב׳?!״

רַבִּי מֵאִיר פָּקַח אֶת עֵינָיו הַטְּהוֹרוֹת. הוּא הִצְבִּיעַ בְּאֶצְבָּעוֹ עַל הַשֶּׁמֶשׁ הָעוֹלָה, עַל שְׁמֵי הַבֹּקֶר הַכְּחֻלִּים, עַל אוֹר הַיּוֹם הַגָּדוֹל שֶׁגֵּרַשׁ אֶת הַחֹשֶׁךְ.

״הִנֵּה הוּא,״ אָמַר רַבִּי מֵאִיר בְּקוֹל רוֹעֵד מֵהִתְרַגְּשׁוּת שֶׁל קְדֻשָּׁה. ״הִנֵּה אָחִי. זֶה אוֹר הַבֹּקֶר! הֲרֵי בַּתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, בְּסֵפֶר בְּרֵאשִׁית נֶאֱמַר: ׳וַיַּרְא אֱלֹקִים אֶת הָאוֹר – כִּי טוֹב׳. הָאוֹר הוּא ״כִּי טוֹב״! וְעַכְשָׁו, כְּשֶׁהָאִיר הַיּוֹם וַאֲנָשִׁים הוֹלְכִים בַּדְּרָכִים, אַתֶּם תִּפְחֲדוּ לִגְעֹת בִּי שֶׁמָּא יִרְאוּ אֶתְכֶם!״.

הַשּׁוֹדְדִים נִדְהֲמוּ מֵחָכְמָתוֹ הַבְּבִירָה שֶׁל הַיְּהוּדִי וּמִבִּטְחוֹנוֹ בֶּאֱלֹקָיו. בְּאוֹתוֹ רֶגַע נִשְׁמְעוּ קוֹלוֹת שֶׁל שַׁיָּרֶת סוֹחֲרִים שֶׁהִתְקָרְבָה לַמָּקוֹם לְאוֹר הַיּוֹם. הַשּׁוֹדְדִים תָּפְסוּ אֶת נִשְׁקָם, וּבְבֶהָלָה גְּדוֹלָה בָּרְחוּ אֶל מַעֲבֵה הַיַּעַר וְנֶעֶלְמוּ.

רַבִּי מֵאִיר נָשָׂא עֵינָיו לַשָּׁמַיִם וְהוֹדָה לְבוֹרֵא עוֹלָם שֶׁהִצִּיל אוֹתוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית מֻפְלָאָה, בִּזְכוּת חָכְמַת הַתּוֹרָה!

הוּא (ME): רַבִּי מֵאִיר מָצָא אֶת עַצְמוֹ בַּסַּכָּנָה הַכִּי גְּדוֹלָה שֶׁאֶפְשָׁר לְדַמְיֵן – לְבַד, בַּחֹשֶׁךְ, מֻקָּף בְּשׁוֹדְדִים. בִּמְקוֹם לְהִתְמַלֵּא בְּהִיסְטֶרְיָה וּפַחַד, הוּא נִזְכַּר בַּתּוֹרָה וְיָדַע שֶׁה׳ אִתּוֹ תָּמִיד, מֵאִיר לוֹ כְּמוֹ פָּנָס גָּדוֹל שֶׁל תִּקְוָה.

אֲנַחְנוּ (WE): לִפְעָמִים אֲנַחְנוּ לְבַד בַּחֶדֶר וּפִתְאוֹם חֶשְׁוֹךְ לָנוּ אוֹ מַפְחִיד. לִפְעָמִים אֲנַחְנוּ נִתְקָלִים בְּיֶלֶד שֶׁמֵּציק לָנוּ, בְּבֶהָלָה, אוֹ בִּבְעָיָה שֶׁנִּרְאֵית גְּדוֹלָה עָלֵינוּ, וַאֲנַחְנוּ רוֹצִים מִיָּד לִפְרֹץ בִּבְכִי אוֹ לְהֵילָחֵם בְּכַעַס וּבְפַחַד.

אַתֶּם (YOU): יְלָדִים מְתוּקִים, מָחָר בַּבֹּקֶר שֶׁקֶשֶׁה לָכֶם, אוֹ כְּשֶׁאַתֶּם קְצָת פּוֹחֲדִים, תִּזְכְּרוּ אֶת ה״אָח״ שֶׁל רַבִּי מֵאִיר. תֵּדְעוּ שֶׁאִם רַק תַּחְשְׁבוּ עַל מַשֶּׁהוּ קָדוֹשׁ שֶׁלְּמַדְתֶּם בְּתוֹרָה, עַל אֲיָנָה פָּסוּק, נָפָה אוֹ בְּרָכָה טוֹבָה – פִּתְאוֹם ״כִּי טוֹב״ יָאִיר לָכֶם, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא – שֶׁהוּא אֲבִינוּ הַגָּדוֹל שֶׁבַּשָּׁמַיִם – יִשְׁמֹר עֲלֵיכֶם וְיִגָּרֵשׁ מִכֶּם אֶת כָּל הַחֹשֶׁךְ וְהַפַּחַד.

א. שְׁאֵלַת פְּתִיחָה (לְעוֹרֵר זְהוּי וְסַקְרָנוּת):

״ילדים, תגידו, קרה לכם פעם שכיבו לכם את האור בחדר ופתאום הדלת חרקה ונבהלתם ממש? מה עשיתם? [לתת לילדים לענות]. היום נשמע על אחד מגדולי התנאים שלנו, שמצא את עצמו בחושך מוחלט ומפחיד הרבה יותר מחדר בלי מנורה – הוא היה ביער מלא שודדים! ובמקום פנס... הייתה לו עצה מסודרת מתוך פרשת בראשית!״

ב. הֶעָרוֹת בְּצוּעַ (סְטוֹרִיטֶלִינְג):

ג. הַמְלָצוֹת לְמַצֶּגֶת (4 שְׁקוּפִיּוֹת בְּהַקְפָּדָה עַל קְדֻשָּׁה):

ד. פְּעִילוּת מְסַכֶּמֶת להפנמת הלקח:

ה. מְקוֹרוֹת (כפי שמופיע בחומר):

מקורות: המקורות מופיעים בקובץ המקורי.

1. שאלות ידע מתוך הסיפור

א. בתחילת הסיפור נאמר: ״להלן מערך חינוכי, רגשי ומרתק על רבי מאיר (והאח ״כי טוב״), מעובד במיוחד לבנים בכיתות ב׳-ד׳ (חינוך דתי-לאומי).״ — מה קרה מיד לאחר מכן?

ב. מדוע התרחש הדבר המתואר במשפט: ״עֲנָנִים שְׁחוֹרִים שֶׁל עֵצִים עֲנָקִיִּים חָסְמוּ אֶת אוֹר הַיָּרֵחַ.״?

ג. כיצד הגיב רבי מאיר למצב המתואר: ״הֵם הָיוּ לְבוּשִׁים בִּבְגָדִים בְּלוּיִים וּמְלֻכְלָכִים, פְּנֵיהֶם מְכֻסּוֹת בִּבְדַל בַּד, וְרַק עֵינֵיהֶם אָצוּ מִתּוֹךְ הַחֲשֵׁכָה, מְלֵאוֹת רַע...״?

ד. מה השתנה בין ״רַבִּי מֵאִיר חֵיזֵק חִיּוּךְ זָעִיר, חִיּוּךְ שֶׁל קְדֵשָׁה וֶאֱמוּנָה.״ לבין ״הוּא הִצְבִּיעַ בְּאֶצְבָּעוֹ עַל הַשָּׁמֶשׁ הָעוֹלָה, עַל שְׁמֵי הַבֹּקֶר הַכְּחֻלִּים, עַל אוֹר הַיּוֹם הַגָּדוֹל...״?

ה. כיצד הגיע הסיפור אל האירוע: ״בִּמְקוֹם לְהִתְמַלֵּא בְּהִיסְטֶרְיָה וּפַחַד, הוּא נִזְכַּר בַּתּוֹרָה וְיָדַע שֶׁה׳ אִתּוֹ תָּמִיד, מֵאִיר לוֹ כְּמוֹ פָּנָס גָּדוֹל שֶׁל תִּקְוָה.״?

2. השלימו פרטים מדויקים מן הסיפור

א. להלן מערך חינוכי, רגשי ומרתק על רבי מאיר (והאח "כי טוב") , מעובד במיוחד לבנים בכיתות ב'-ד' (חינוך דתי-_____).

ב. כִּי מִי שֶׁהָיָה נִכְנָס לְבֵית הַמִּדְרָשׁ וְשׁוֹמֵעַ אֶת הַקּוֹל הַמָּתוֹק שֶׁלּוֹ מַסְבִּיר הֲלָכָה קָשָׁה בַּתּוֹרָה, הָיָה מַרְגִּישׁ שֶׁאַפְלוּ בַּלַּיְלָה נִהְיָה פִּתְאוֹם אוֹר גָּדוֹל _____.

ג. עֲנָפִים שְׁחוֹרִים שֶׁל עֵצִים עֲנָקִיִּים חָסְמוּ אֶת אוֹר _____.

ד. אֲנָשִׁים בְּאוֹתוֹ זְמַן הָיוּ רוֹעֲדִים מִפַּחַד לָלֶכֶת בַּיַּעַר _____.

ה. הֵם הָיוּ לְבוּשִׁים בִּבְגָדִים בְּלוּיִים וּמְלֻכְלָכִים, פְּנֵיהֶם מְכֻסּוֹת בִּבְדַל בַּד, וְרַק עֵינֵיהֶם אָצוּ מִתּוֹךְ הַחֲשֵׁכָה, מְלֵאוֹת רַע וְתַאֲוַת _____.

נכון או לא נכון — על פי פרטי הסיפור

משפט מן המעשה או שינוי שלו	נכון	לא נכון	תקנו או הביאו הוכחה
כִּי מִי שֶׁהָיָה נִכְנָס לְבֵית הַמִּדְרָשׁ וְשׁוֹמֵעַ אֶת הַקּוֹל הַמָּתוֹק שֶׁלּוֹ מַסְבִּיר הֲלָכָה קָשָׁה בַּתּוֹרָה, הָיָה מַרְגִּישׁ שֶׁאַפְלוּ בַּלַּיְלָה נִהְיָה פִּתְאוֹם אוֹר…	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: אֲנָשִׁים בְּאוֹתוֹ זְמַן הָיוּ רוֹעֲדִים מִפַּחַד לָלֶכֶת בַּיַּעַר בַּלַּיְלָה.	□	□	
אִם תִּגְּעוּ בִּי, אוֹ אֲפִלּוּ בְּשַׂעֲרָה מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשִׁי, אָחִי יָבוֹא וְיַשְׁמִיד אֶתְכֶם מְיָד.	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: בְּקוֹל מָתוֹק וְשָׁקֵט הוּא יָשַׁב וְלָמַד תּוֹרָה בְּעַל-פֶּה וְהִתְפַּלֵּל לְבוֹרֵא עוֹלָם.	□	□	
הַשּׁוֹדְדִים נִדְהֲמוּ מֵחָכְמָתוֹ הַבַּבִּירָה שֶׁל הַיְהוּדִי וּמִבִּטְחוֹנוֹ בָּאֵלֹקָיו.	□	□	

3. מה היה ראשון?

כתבו ליד כל אירוע מספר מ־1 עד 5 לפי סדר התרחשותו בסיפור.

□ הֵם הִבִּיטוּ לַצְּדָדִים בְּפַחַד אֶל תּוֹךְ הָעֵצִים הַחֲשׁוּכִים.

□ להלן מערך חינוכי, רגשי ומרתק על רבי מאיר (והאח "כי טוב") , מעובד במיוחד לבנים בכיתות ב'-ד' (חינוך דתי-לאומי).

□ היום נשמע על אחד מגדולי התנאים שלנו, שמצא את עצמו בחושך מוחלט ומפחיד הרבה יותר מחדר בלי מנורה – הוא היה ביער מלא שודדים!

□ הָאֲוִיר הָיָה קַר וְדָחוּס, וְרֵיחַ כָּבֵד שֶׁל אֲדָמָה רְטֻבָּה וּבוֹץ מִלֵּא אֶת אַפּוֹ.

□ הִנֵּה הוּא," אָמַר רַבִּי מֵאִיר בְּקוֹל רוֹעֵד מֵהִתְרַגְּשׁוּת שֶׁל קְדֻשָּׁה.

לפני ואחרי

מה קרה לפני: "הֵם הִבִּיטוּ לַצְּדָדִים בְּפַחַד אֶל תּוֹךְ הָעֵצִים הַחֲשׁוּכִים."?

מה קרה אחרי: "הִנֵּה הוּא," אָמַר רַבִּי מֵאִיר בְּקוֹל רוֹעֵד מֵהִתְרַגְּשׁוּת שֶׁל קְדֻשָּׁה."?

סיבה ותוצאה מתוך המעשה

האירוע הנתון	מה גרם לו?	מה הייתה תוצאתו?
אֲנָשִׁים בְּאוֹתוֹ זְמַן הָיוּ רוֹעֲדִים מִפַּחַד לָלֶכֶת בַּיַּעַר בַּלַּיְלָה.		
בְּקוֹל מָתוֹק וְשָׁקֵט הוּא יָשַׁב וְלָמַד תּוֹרָה בְּעַל-פֶּה וְהִתְפַּלֵּל לְבוֹרֵא עוֹלָם.		

4. הבנה והעמקה

המסר העולה מן הסיפור: המידה הטובה והדרך לעבודת השם העולות מן המעשה

א. מה מלמד המעשה "אח ושמו "כי טוב" — ניצל מהשודדים" על רבי מאיר? הביאו שתי ראיות מדויקות מן הסיפור.

ב. הסבירו במילים שלכם את המשפט: "אִם תִּגְעוּ בִּי, אוֹ אֶפְלוּ בְּשַׂעֲרָה מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשִׁי, אָחִי יָבוֹא וְיַשְׁמִיד אֶתְכֶם מִיָּד."

ג. אילו רבי מאיר לא היה פועל כפי שמתואר ב־"הוּא הִצְבִּיעַ בְּאֶצְבָּעוֹ עַל הַשֶּׁמֶשׁ הָעוֹלָה, עַל שְׁמֵי הַבֹּקֶר הַכְּחֻלִּים, עַל אוֹר הַיּוֹם הַגָּדוֹל שֶׁגֵּרֵשׁ..." — כיצד היה הסיפור עשוי להסתיים?

ד. כיצד האירוע "בִּמְקוֹם לְהִתְמַלֵּא בְּהִיסְטֶרְיָה וּפַחַד, הוּא נִזְכַּר בַּתּוֹרָה וְיָדַע שֶׁה' אִתּוֹ תָּמִיד, מֵאִיר לוֹ כְּמוֹ פָּנָס..." מחזק את המסר של הסיפור?

5. קומיקס — אירועים ממשיים מן הסיפור

ציירו כל אירוע והוסיפו מתחתיו משפט מתאים.

1. להלן מערך חינוכי, רגשי ומרתק על רבי מאיר (והאח "כי טוב") , מעובד במיוחד...

2. רוּחַ קָרָה וַחֲזָקָה שָׁרְקָה בֵּין הֶעָלִים – ששששׁ...

3. עֲצֹר מִיָּד, יְהוּדִי!" נָהַם מַנְהִיג הַשּׁוֹדְדִים בְּקוֹל צָרוּד...

4. הֵם צִפּוּ שְׁמִתּוֹךְ הָעֵצִים יִקְפֹּץ אֵיזֶה עָנָק עִם חֶרֶב...

סיפור 29 • רבי מאיר • אח ושמו "כי טוב" — ניצל מהשודדים

5. וְעַכְשָׁו, כְּשֶׁהֵאִיר הַיּוֹם וַאֲנָשִׁים הוֹלְכִים בַּדְּרָכִים,...

6. היום נשמע על אחד מגדולי התנאים שלנו, שמצא את עצמו בחושך מוחלט ומפחיד...

6. כתיבה ויצירה בעקבות הסיפור

☐ **יומן:** כתבו מנקודת מבטו של מי שראה את האירוע "הֵם הָיוּ לְבוּשִׁים בִּבְגָדִים בְּלוּיִים וּמְלֻכְלָכִים, פְּנֵיהֶם מְכֻסּוֹת בִּבְדַל בַּד, וְרַק עֵינֵיהֶם אָצוּ מִתּוֹךְ...".

☐ **מכתב:** כתבו לרבי מאיר בעקבות "בְּקוֹל מָתוֹק וְשָׁקֵט הוּא יָשַׁב וְלָמַד תּוֹרָה בְּעַל-פֶּה וְהִתְפַּלֵּל לְבוֹרֵא עוֹלָם.".

☐ **דרשיח:** חברו שיחה שהייתה יכולה להתרחש רגע לפני "הַשּׁוֹדְדִים נִדְהֲמוּ מֵחָכְמָתוֹ הַבַּבִּירָה שֶׁל הַיְהוּדִי וּמִבִּטְחוֹנוֹ בֶּאֱלֹקָיו.".

☐ **דיווח:** כתבו ידיעה קצרה שכותרתה "אח ושמו "כי טוב" — ניצל מהשודדים".

המחזה

רגע מן הסיפור	הדמויות	מה יאמרו או יעשו?
אֲנָשִׁים בְּאוֹתוֹ זְמַן הָיוּ רוֹעֲדִים מִפַּחַד לָלֶכֶת בַּיַּעַר בַּלַּיְלָה.		
הוּא הִצְבִּיעַ בְּאֶצְבָּעוֹ עַל הַשֶּׁמֶשׁ הָעוֹלָה, עַל שְׁמֵי הַבֹּקֶר הַכְּחֻלִּים, עַל אוֹר...		

7. חיבור לחיים מתוך המעשה

א. מה אפשר ללמוד מן הדרך שבה רבי מאיר פעל באירוע ״רַבִּי מֵאִיר חִיֵּךְ חִיּוּךְ זָעִיר, חִיּוּךְ שֶׁל קְדֻשָּׁה וֶאֱמוּנָה.״?

ב. תארו מצב מחיי הכיתה שבו אפשר ליישם את המסר של ״אח ושמו ״כי טוב״ — ניצל מהשודדים״.

ג. איזו פעולה מעשית תעשו השבוע בעקבות הסיפור?

מרבי מאיר ומן המעשה ״אח ושמו ״כי טוב״ — ניצל מהשודדים״ למדתי

ש_____.

מחוון למורה — 100 נקודות

ידיעת פרטי הסיפור	סדר וסיבה־תוצאה	ראיות מן הטקסט	הבנת המסר	יצירתיות ויישום
25	20	20	20	15